

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)
מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת כ"ק אדמו"ר ישראל ניסן בהרה"ק דוד משה זצוק"ל מקרעטשניף רפאל לוי בן פנינה ע"ה

משנה א'

טבול יום כהן טמא שטבל, אבל עדיין לא העריב עליו שמשו*, שאסור לו לאכול מהקרבת **ומחֶסֶר פְּפוּרִים** כהן שטרם הביא את קרבנות הכפרה שלו לאחר שהיה זב, או מצורע, וכל זמן שלא הביא אותם אסור לו לאכול מהקרבת - **אֵינָן חוֹלְקִים בְּקֶדְשֵׁים** אינם מתחלקים עם שאר הכהנים בבשר הקרבנות **לְאָכּוֹל לְעֶרֶב** כדי שיאכלו אותם בערב כשכבר יהיו מותרים לאכול מן הקרבנות, לפי שרק כהן שרשאי לאכול מהקרבת מתחלק עם שאר הכהנים בקרבנות. **אוֹנָן** נוֹגֵעַ** מותר לו לגעת בקרבנות, אך אסור לו לאכול מהם, **וְאֵינּוּ מְקַרְבִּים** ואסור לו להקריב קרבנות בהיותו אוֹנָן, **וְאֵינּוּ חוֹלְקִים לְאָכּוֹל לְעֶרֶב** שהיות וכרגע אסור לו לאכול מהקרבת, הוא אינו מתחלק בבשר הקרבנות עם הכהנים, אפילו שבערב יהיה לו מותר לאכול מהם. **בְּעֵלֵי מוֹמִין** כהנים בעלי מום, **בֵּין בְּעֵלֵי מוֹמִין קְבוּעִין** שאין להם רפואה, **בֵּין בְּעֵלֵי מוֹמִין עוֹבְרִין** מום שלאחר זמן הכהן נרפא ממנו - **חוֹלְקִין** מתחלקים הם עם הכהנים בבשר הקרבנות **וְאוֹכְלִין** ויכולים הם לאכול מהם, **אֲבָל לֹא מְקַרְבִּין** אבל אסור להם להקריב קרבנות***. **וְכָל כֹּהֵן שְׂאֵינּוּ רְאוּי לְעִבּוּדָה** שאינו יכול לעבוד בית המקדש (חוץ מבעלי המומים) - **אֵינּוּ חוֹלְקִים בְּבֶשֶׂר** אינו מתחלק עם שאר הכהנים בבשר הקרבנות. **וְכָל שְׂאֵין לוֹ בְּבֶשֶׂר** וכל מי שאינו מקבל חלק בבשר הקרבנות - **אֵין לוֹ בְּעוֹרוֹת** אינו מתחלק גם בעורות הקרבנות עם שאר הכהנים. **אֲפֹלוּ** כהן שהיה **טָמֵא בְּשַׁעַת זְרִיקַת דָּמִים** זריקת דם הקרבן על המזבח, **וְטָהוּר בְּשַׁעַת הַקְּטֹר חֲלָבִים** ונהיה טהור בזמן שהעלו את אברי הקרבן על אש המזבח - **אֵינּוּ חוֹלְקִים בְּבֶשֶׂר** אינו מתחלק עם שאר הכהנים בבשר הקרבן, שכן רק מי שטהור הן בזמן זריקת הדם והן בזמן הקטרת הקרבן הוא זה שמקבל חלק מבשר הקרבן, **שְׂנֵאָמֵר (ויקרא ז, לג) "הַמְּקַרְבֵי אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים** הזורק את הדם **וְאֶת-הַחֶלֶב** היינו המקטיר **מִבְּנֵי אֶהְרֹן, לוֹ תִהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמִנְה** הוא זה שמקבל חלק מבשר הקרבן" היינו שמפסוק זה למדים, שרק מי שראוי לזרוק את הדם ולהקטיר את הקרבן, הוא זה שזכאי לקבל חלק מבשר הקרבן, יצא זה שהיה טמא ולא היה רשאי לעשות את הדברים הנ"ל, ולכן אין הוא מקבל חלק בבשר הקרבן.

רבינו עובדיה מברטנורא
טבול יום - שטבל ועלה
ולא העריב שמשו.

ומחוטר כפורים - כגון זב
ומצורע ויולדת שטבלו
והעריב שמשן ולא הביאו
בפרתן.

אינן חולקים בקדשים -
הואיל ואין ראויין לאכילה
אין חולקים לאכול לערב
כשיטהרו, דכתיב (ויקרא
ו') "הכהן המחטא אותה
יאכלנה", כהן הראוי לחטוי
חולק, שאינו ראוי לחטוי
אינו חולק. ואי אפשר לומר
כהן שאינו ראוי לחטוי
בשעת הקרבה אינו אוכל,
דהא איכא קטן דאינו ראוי
לחטוי ואוכל, אלא על
כרחק "יאכלנה" דאמר
קרא. יחלוק בה כדי לאכול
ממנה קאמר, ומדאפקה
קרא לחלוקה בלשון
אכילה, שמע מינה דכהן
הראוי לאכילה חולק, שאין
ראוי לאכילה אינו חולק.
הלכך בעלי מומין חולקין,
שאף על פי שאין ראויין
לחטוי, ראויין הן לאכילה,
כדכתיב (שם כ"א) "ומן
הקדשים יאכל".

אוֹנָן נוגע - והוא שטבל
ולא הסיח דעתו מן
הטבילה כל זמן שהוא
אוֹנָן. שאם הסיח דעתו
ונגע, אפילו לאחר שטבל
פסל.

וכל שאינו ראוי לעבודה
אינו חולק בבשר - חוץ
מבעלי מומין שאף על פי
שאינן ראויין לעבודה
חולקים בבשר, דרבינאו
קרא בהדיא, דכתיב (שם)
"לחם אלהיו מקדשי
הקדשים" וגו', וכתיב (שם
ו') "כל זכר בבני אהרן
יאכלנה", לרבות בעלי

יאכלנה", לרבות בעלי מומין למחלוקת, אי לאכילה הרי כבר אמור "ומן הקדשים יאכל".
וטהור בשעת הקטר חלב - שהוא כל הלילה. כגון שטבל וטהר בהערב שמש.
אינו חולק - שאין הכהן חולק בקדשים, עד שיהא טהור משעת זריקת דמים עד שעת הקטר
חלב, ואם נטמא בין כך ובין כך אינו חולק.

*אדם טמא שטבל ביום לטהרתו, צריך לחכות עד צאת הכוכבים של יום הטבילה, ורק אז הוא נהיה טהור, ובכל הזמן שבין הטבילה עד צאת הכוכבים הוא נקרא טבול יום, וכהן שהינו טבול יום אסור לו לעבוד בבית המקדש ואם עבד עבודתו פסולה.

**אוֹנָן הוא מי שנפטר לו אחד מבני משפחתו שחייב להתאבל עליהם. עפ"י התורה האדם נקרא אוֹנָן בכל יום הפטירה (עד הערב), גם אם הנפטר הובא לקבורה ביום הפטירה עצמו. אולם עפ"י חז"ל בלילה שלאחר הפטירה וכן אם עברו כמה ימים והמת עדיין לא נקבר האדם ממשיך להיות אוֹנָן. האוֹנָן פטור מעשיית מצוות עשה, אבל כן צריך לנהוג בחלק ממנהגי האבלות, כגון: שהוא אסור באכילת בשר ושיטת יין ועוד

*** כמו שכתוב (ויקרא כא, כא-כב) "כל איש אֶשֶׁר בו מום מִזֶּרַע אֶהְרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב אֶת אִשֵּׁי ה' מום בו אֶת לֶחֶם אֶלְהֵיו לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב - לֶחֶם אֶלְהֵיו מִקְדְּשֵׁי הַקְּדָשִׁים וּמִן הַקְּדָשִׁים יֹאכְלוּ"

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנורא

כל שלא זכה המזבח בבשרה - כגון שאירע בה פסול קודם זריקה, דלא היתה לה שעת היתר למזבח.

עורה לכהנים - הואיל וזכה המזבח בבשרה שהרי כשרה היא.

ואחד עולת אשה - דכתיב "והכהן המקריב את עולת איש", אין לי אלא עולת איש, עולת נשים ועבדים מניין? ת"ל "עור העולה", ריבה. אם כן למה נאמר "עולת איש"? פרט למתפיס עולתו לבדק הבית שהעור קדוש.

פָּל קרבן עולה **שֶׁלֹא זָכָה הַמִּזְבֵּחַ בְּבִשְׂרָהּ** שלא הוקרב בשר הקרבן על המזבח, כגון: שנפסל הקרבן טרם זריקת דם הקרבן - **לֹא זָכוּ הַכֹּהֲנִים בְּעוֹרָהּ** אין הכהנים מקבלים את עור הקרבן, **שֶׁנֶאֱמַר (ויקרא ז, ח) "עֹלֹת אִישׁ"**, שנאמר "והכהן המקריב את עולת איש עור העולה אשר הקריב לו יהיה" ומפסוק זה לומדים **עוֹלָה שֶׁעֲלָתָהּ לְאִישׁ** שרק מקרבן עולה שעלה והוקרב על המזבח בשביל האיש שהביאה, מקבלים הכהנים את עור הקרבן, יצא קרבן שנפסל, כגון: שנשחט במחשבת פסול, שלא עולה על המזבח, ולכן גם אין הכהנים מקבלים את עור הקרבן. קרבן **עוֹלָה שֶׁנֶשְׁחָטָה שֶׁלֹא לְשָׂמָה** אלא לשם קרבן אחר, **אֶף עַל פִּי שֶׁלֹא עֲלָתָהּ לְבַעֲלִים** שאין הבעלים יוצאים ידי חובה בקרבן זה וצריכים להביא קרבן אחר במקומו - **עוֹרָהּ נִיתֵן לְפָהֲנִים** הואיל ובשר קרבן זה כן מוקרב על המזבח, שכשר הוא. **אֶחָד עוֹלֹת הָאִישׁ וְאֶחָד עוֹלֹת הָאִשָּׁה** בין שמביא קרבן העולה הוא איש ובין שהביאה את קרבן העולה אישה - כל קרבן שבשרו הוקרב על המזבח **עוֹרוֹתֵיהֶן לְפָהֲנִים** עור הקרבן ניתן לכהנים*.

*שנאמר "עור העולה אשר הקריב לו יהיה" שמכאן למדים שגם אם הביאו את קרבן העולה גרים, נשים ועבדים, כל שזכה המזבח בבשר הקרבן העור ניתן לכהנים.